

Mấy hôm nay, bà Năm mất cơm ăn, cơm nguội vì chị còn 1 ngày nữa thôi, sáng mai là bà lên máy bay sang Mỹ đoàn tụ gia đình, sáng với đứa con gái lớn đã sang sinh sống ở Mỹ để chị nghỉ hưu 2 chục năm rồi.

Lâu lâu nó vẫn gọi cho bà và gọi thăm nữa. Với số tiền 5, 6 trăm đô la mà lớn nó gọi với, đem đi ra thăm Việt Nam gần cả chục triệu lớn. Bà ngại mà ăn, cúng vô Chuà, giúp đỡ bà con, chòm xóm, khuyến khích người ít, cũng không cách nào cho hết. Bà già rồi, sáng với đứa con gái út, hàng ngày chị có việc ăn 2,3 bữa rồi đi chùa, đi thăm bà con, bè bạn. Với nhà thì mua Ti Vi, coi băng video chơi bóng, phim hài, phim chiến tranh để thờ trên đống. Cuộc sống của bà nghĩ thật sung sướng. Bao nhiêu người già cả quanh cái chị Bà Chiểu, Quận Bình Thạnh nói đến Sài Gòn này, chắc mới có được một phần cuộc sống của bà mà đâu có được. Họ phải đau khổ, mất mát, chịu đựng khổ cực, buôn bán đồ ăn uống, hè phố, bộ công an rồi đến chị y có cái để kiếm miếng ăn cho nó cái buổi thôi mà cũng không nữa.

Bà Năm có đứa con gái với một bạn rồi đi Mỹ mà cuộc đời sống như thế đó. Người ta bảo "Bà Năm ăn phúc đức làm mà được đứa con gái như thế. Chị biết bao nhiêu người, sinh con đẻ cái, gái trai cả bảy mà có làm nên cơm cháo gì đâu?".

Cuộc đời của bà quả là sống như tiên ở Sài Gòn rồi còn chi nữa. Bảo đứa con gái út viết thư cho chị nó, Bà cả bảo nó viết cái tên Sài Gòn, với quen, với gần, với dễ nghe, chị đâu lại có cái tên dài lòng thòng ở Thành Phố Hồ Chí Minh, nghe mất thẩm mỹ.

Mãi khi nhận được thư của đứa con gái từ Mỹ gọi về Sài Gòn cho Bà, có lúc kèm theo vài tấm ảnh theo thói quen từ hồi có... lo ngại thì Việt Kiều gọi về quê, bà lại dúi vào tay người đi xa thư mấy ngàn bạc cho người ta vui với, lo ngại tiền nhà nên làm chi để sống. Chu cha! Đốt Mỹ đẹp quá trời! Con Nguyễn, con gái Bà, nói nó ở thành phố San Diego, tiểu bang Ca-li, một thành phố đẹp lắm. Coi nhòm ngó mình, bà thấy thành phố San Diego quả là đẹp thật. Nhà cửa, đường, xe của con gái bà sao mà đẹp chi! Hai đứa con trai của nó trong nhà còn đẹp hơn cả mấy đứa trẻ trong nhà tranh Tầu ôm quần áo tiên nữa lớn. Con Nguyễn nó bảo làm thủ tục bảo lãnh cho Bà sang Mỹ với nó. Nó bảo Bà già rồi, sang Mỹ khi có phải làm ăn chi hết, rồi ít lâu sau thành dân Mỹ, lại có tiền chính phủ nuôi, chị ở nhà chơi với cháu thôi. Bà muốn coi cái sống như thế? - Bằng Video phim Việt Nam, phim Tầu, phim chiến tranh Hồng Kông như vô kể. Chị nghĩ thế nào. Nó mua, nó thuê với nhà cả thùng lớn. Bà tha hồ mà coi. Bà muốn đi Chùa không? - Nó lái xe Mỹ, xe Nhật êm ru, chị Bà đi Chùa Việt Nam, Chùa Tầu, chị nháy mắt là tiền rồi, chị đâu có phải đi bán miếng cơm, để mua xôi hết hay đi xích lô chịu lo lắng quà lo lắng quàng, cả nhà mua vào xe lam, xe đẹp, xe Honda, ô tô con, ô tô mẹ, chị y tá hết sen, lớn xin xà ngầu

kinh kh&ng, mu&n ch&t quá!

M&y năm tr&c, khi Ông C& còn s&ng mà ai nói t&i chuy&n kéo Ông đi M& s&ng v&i con gái là Ông ch&i toáng c& lên: "Không có đi đâu c&! & quê nhà v&i bà con, chòm xóm b&n bè, m& m& T& Tiên không s&ng h&n hay sao? Ti&n b&c nó g&i v&, ng&i mà ăn đ&n ch&t cũng không h&t. Già c& r&i, sang đó làm nên cái gi&ng chi mà làm? "

Th& nh&ng t& ngày Ông C& m&t đi, bà th&y bu&n bu&n làm sao &y. Thi&u ng&&i b&u b&n. Đôi khi có c&n nh&n g&u ó v&i nhau v& cái chuy&n "Đi hay &" th&t đ&y, nh&ng lúc này bà Năm m&i c&m th&y cô đ&n, cô đ&n th&c s&. Ng&&i già có cái tình yêu th&&ng cũng nh& n&i cô đ&n cu& ng&&i gia. Th& là càng ngày bà càng c&m th&y c&n ph&i đi M& đ& s&ng v&i đ&á con gái mà bà t&ng mang n&ng, đ& đau, r&i còn gian nan v& nh&ng phen ch&y gi&c, chi&n tranh n& ã ch&. Bà ph&i đi M& đ& s&ng v&i hai đ&á cháu ngo&i trong &nh th&t đ& th&&ng. L&m lúc bà ng&i m&t mình mà n&&c m&t r&ng r&ng, bà th&&ng đ&á con gái hi&u th&o và hai đ&á cháu ngo&i quá ch&ng ch&ng.

Sáng nay, bà g&i con Lan, đ&á con gái út, d&y th&t s&m đ& k&p ra phi tr&&ng Tân S&n Nh&t. Máy bay c&t cánh lúc 7 gi& sáng nh&ng xe đón t& lúc 5 gi&. Bà Năm có 2 đ&á con gái, con Nguy&t là &n, v&&t bi&n đi M& đã h&n 2 ch&c năm. Con Lan là th& nh& mà cũng là út, lúc &y còn bé tí ti. Bây gi& con Lan đã &n t&&ng r&i, đã vào Đ&i H&c và theo m&y khoá Ti&ng Anh. Ch& nó b&o "Sang M&, con Lan s& vào Đ&i H&c, tha h& mà h&c."

Con Lan đang & cái tu&i m&i &n, nó còn thích đi M& h&n c& bà Năm n& ã, tuy r&ng đi M& thì nó ph&i xa vô s& b&n bè, thân thi&t, đã t&ng g&n bó v&i nhau trong nh&ng tháng ngày kh&n kh&, gian nan, kinh hoàng n&a ch&. Nó nghĩ &i m&i ngày nào đó, v&y mà Ch& nó đi M& cũng đã h&n 2 ch&c năm, mau đ& s&! Nó tính trong đ&u: sang M& ch&u khó m&t vài 4 năm thì cũng &y xong cái B.S. hay B.A. chi đó nh& Ch& nó nói. H&c thêm vài năm cũng &y đ&&c cái b&ng Master cho nó hách, r&i đi làm. Th& là s& có vô s& ti&n. Nó s& đáp máy bay t& M& v& Sài Gòn. Lúc đó là đi th&ng cái m&t, kh&i có quá c&nh x& này, n&&c n& l&i thôi. B&n bè cu& nó kéo c& băng, c& đoàn đi đón. Vui &i là vui! Nó s& cho ti&n nh&ng đ&á b&n nào nghèo khó, ch&ng con v&t v& đ&u h&m s&m mai. Nó s& l&i h&t b&n bè cũ cùng h&c &p 12 v&i nó & Sài Gòn, thuê vài cái xe đi ch&i kh&p m&i ch& kêu b&ng& danh lam, th&ng c&nh, quay video, ch&p &nh, đi ăn nhà hàng ch&t b&& cho b& ghét nh&ng ngày& con nít ch&ng dám đi đâu hay làm cái gi&.

Có ti&ng xe pin pin & ngoài c&ng. Ng&&i ta t&i đón m& con bà Năm ra phi tr&&ng. Bà con, b&n bè &i xóm bu &i, n&&c m&t ng&n dài, k& &ng&&i đi& Ôí! C&nh bi&t ly sao mà bu&n th& ! M& con bà Năm v&i m&y cái va-li b& ch&ng, hai cái xách tay nho nh& đã lên xe. M&t s& bà con thân thi&t

cũng leo lên xe đß tißn mß con bà Năm tßi tßn phi trßng. Mßt sß bà con ßi, vßy tay tß bißt khi cái xe 12 chßngßi đã tß tß lßn bánh.

Bà Năm cß nhìn ßi cái xóm cũ đã gßn bó, sßng chßt vßi bà tß bao nhiêu năm nay. Nhßng đßy nhà hai bên đßng phß chßy thßt lui ßi phía sau cùng nhßng bóng cây, cßt đèn, thân thßng quá đßi. Vài chißc xích-lô đßa khách sßm, dßm cái xe đßp, vài chißc Honda rß máy chßy ào ào. Tß nhiên bà Năm thßy nhß, thßy thßng Sài Gòn quá đßi mßt thôi. Vßy mà bà nß bß nó đß đi xa, chßng bißt bao giß mßi trß ßi nßi này.

Bác tài xß bß m cßi pin pin khi tßi chßngßi tß đông ngß ßi ßn xßn làm con Lan gißt mình khi còn đang ngß gà, ngß gßt vì sáng nay nó phßi đßy sßm.

Xe qua cßng phi trßng, vòng qua vòng ßi rßi đßu phía trßc mßt ngôi nhà đông nghßt nhßng ngß ßi.

Hai mß con Bà Năm đã ßt vào trong căn phòng "cách ly" đß ßi bên ngoài sß bà con, bßn bè thân thißt vßi bao nhiêu nßi nißm thßng nhß đßn đß sót sa. Thoß đßc cái cßnh lo sß bß rßch túi, mßt gißy tß, tißn bßc nhß thiên hß vßn đßn đßi, Bà Năm thßy an tâm đß khß. Bà Năm đã già, ßm cßm, may mà có con Lan đi theo chß không dám chßt quá. Bà có bißt trßi trắng, mây nßc gì đâu. Hßt nßp gißy tß, kêu tên, rßi nßp tißn đß thß linh tinh. Đßn chß mßy ông, mßy bà công an áo vàng, cßu vai đß choß, bà hßi run khi thßy hß ßc xét, bßi tung đß đßc cuß mßy ngß ßi đß trßc. Con Lan hích hích cßi chß rßi thß tay bß mß bà "Má đß con!" Con nhß này nó hßc ß đâu mà bß ã nay nó lßn nhß quß, đßm dúm tißn bßc cho đám công an bßng nhßng cái phong bì "có nhân" ß bên trong.

Công vißc đi qua nhanh nhß gió. Cußi cùng mßt lão công an, mßt ßnh nhß tißn, hßt hàm hßi "Bà và cô có đem theo đô la không?" - Thßa không! - Thß còn giß tißn Vißt Nam không? Con Lan ßi hích hích cái cßi chß vào ba sßn Mß nó. Bà Năm lßi trong ngß ßi ra cái phong bì to bß đßng mß tißn đßng còn ßi, đßa cho lão công an, mißng lßu rßu "Còn ßi mßy trăm ngàn, xin bißu đßng chí ußng cà phê".

Lão công an phßi cß ßi khi nhßt cái phong bì vào ngăn kéo bàn gßn đó nhanh nhß ngß ßi ta làm xißc. Lão ta cß ßi chßc là vì lão ta có đßng chí đßng choß gì vßi bà Năm bao giß đâu.

Hành khách lên xe, ra ch& máy bay đ&u. Ng&i trong máy bay r&i, con Lan bu&c dây l&ng an toàn cho M&. Sau m&t h&i g&m g&, l&c l&, ch&c máy bay Hàng Không Vi&t Nam t& t& c&t cánh. Bà Năm nh&n m&t vì khó ch&u, nôn nao trong ng&&i. Ng&i c&nh c&& kính máy bay, bà Năm th&y ph& xá, đ&ng ru&ng quanh vùng Sài Gòn lu m&, xa đ&n r&i m&t h&n. Chung quanh ch& còn là mây tr&ng xoá, m&t m&.

N&i bu&n xa x& đ&u t& nhiên kéo đ&n. Hai hàng n&&c m&t ch&y quanh. Con Lan gi&&ng tròn đôi m&t nhìn M& nh&ng ch&c là nó không làm sao hi&u n&i. Máy bay đ&ng l&i & Thái Lan đ& chuy&n sang máy bay qu&c t&, nghe nói b& l&m. Con Lan lúc này lạnh l&, đ& th&&ng vô cùng. Nó th&&ng M& nó. Nó lo cho bà đ& chuy&n trong chuy&n đi n&& vòng trái đ&t đ&u tiên và ch&c cũng là cu&i cùng cu& đ&i Bà. M&i ăn có m&t b&a trên máy bay v&i m&t b&a & khách s&n đ& ch& chuy&n máy bay mà bà Năm đã th&y nh& món cá lóc n&u canh chua, cá n&c kho khô, nh&t là đ& giá s&ng& con Lan c& ăn t&nh b&, ào ào h&t s&ch.

Con gái 17 b& g&y s&ng bò còn đ&&c, hu&ng h& năm nay nó đã l&n t&&ng, đ& s&c l&y ch&ng đ&&c r&i. Bà l&m c&m lo nghĩ v&n v& "N&u c& ăn u&ng hoài ki&u này ch&c ch&t quá!" Mà không, con gái Bà nó b&o & bên M& đ& ăn không thi&u cái chi c&. Ch& M&, Ch& T&u, ch& Vi&t Nam có đ& h&t. Tha h& mà làm& bún bò giò heo, bún cá, ph&, mì, bánh canh, bánh xèo, ch& giò, bánh cu&n T& nhiên Bà Năm l&i th&y & lên tinh th&n.

Ng&&i ta h&&ng đ&n m& con bà Năm lên cái máy bay to chi l&. Nghe nói nó ch& c& m&y trăm con ng&&i và vô s& đ& đ&c, va-li, thùng, xách, linh tinh. Đ& s& th&t! Bà th&y hành khách đông vô s& k&, ng&i trông t&à t&& nh& cái r&p c&i l&&ng & g&n Ch& Bà Chi&u thân quen cu& Bà. M&y cái màn &nh chi&u phim c& ngày c& đ&m, ho& ho&n m&i cho chúng nó gi&i lao ngh& x& h&i m&t lúc. C& đ& 2 ti&ng đ&ng h&, m&y cô ti&p viên l&i đ&y cái xe đi quanh, đ&n ăn, đ&n u&ng cho khách. Bà nghe nói & M& c& ch&c tri&u ng&&i béo ph&, đi không n&i. Ch&c t&i h& ăn u&ng lu bù t&i ngày sáng đ&m nh& th& này chẳng. Bà ăn đ&u có n&i, Ch& có con Lan là c& t&nh b& nh& sáo s&u, h&t coi phim l&i ăn, l&i u&ng. Bà b&o con Lan "Con ăn nhi&u th&, mai m&t béo ph& ra thì ai nó th&m l&y!" Con Lan phì c&&i "Má đ&ng có lo! Con bi&t h&t t&nh r&i".

Máy bay bay mi&t, bay hoài, đ& ch&ng c& ngày l&n đ&m chi đó. Bà Năm th&y cái l&i s&ng & trên máy bay và ch&c c& & M& n&a nó không đ&n gi&n nh& & quê nhà, n&i g&n ch& Bà Chi&u. Cái chi cũng máy v&i móc, l&n xà l&n x&n, không bi&t đ&u mà r& c&.

Máy bay h& cánh xu&ng phi tr&&ng M&. Con Lan b&o là Phi Tr&&ng qu&c t& Los Angeles. Bà Năm m&t m&i nh& t& c& ng&&i, đ&ng lên mu&n h&t n&i.

Con gái bà, con Nguyễn t s lái xe t San Diego lên đón m con bà ngay t i n i này. Ng i đầu mà đông th ? Ng i ta ăn m c th t là k c c. C đ i, bây gi bà m i th y ng i ta ăn m c ch ng gi ng dân Sài Gòn cu bà tí nào. Đàn ông, con trai thì l m ng i m c áo đ phanh c b ng c lông lá tùm lum. Có ng i ăn m c đ l n nh dân Sài Gòn đi ăn c i.có ng i ch m c có m i chi c áo " may-ô ba l ", có ng i c i tr n trùng tr c đi l i t nhiên, tho i mái. Đàn bà con gái cũng m c qu n, m c váy nh m y cô, m y bà h ng sang i sài Gòn, nh ng có nhi u ng i l i m c váy, qu n c t, ng n cũn c n trông ch ng gi ng ai. i ch đông ng i th này mà đàn bà con gái chi l , c nh i tr n, i trên thì vú vê to nung núc, rùng rà rùng rình, đ ra c đ ng cho ng i ta coi, i d i c nh là i đ ra ngoài h t tr n, cái qu n, cái váy ng n tí teo, l i còn x r ch lên m t khúc n a... Trông d s quá! Bà Năm không bi t con gái mình, con Nguyễn t nó có ăn m c nh th này không? N u nó l i bi t Bà ph i ăn m c nh th n a thì không bi t r i ra làm sao? Li u bà s ng n i hay không. T nhiên bà ch c l i i k nó t i đầu thì t i, đã đ n đ t M thì cũng nh i đã leo lên l ng c p r i, t t xu ng đầu còn đ c n a. Thôi thì cũng li u nh m m t đ a chân, th xem i đ t M xoay v n t i đầu .

Sau khi làm th t c gi y t này n , m con bà đ y xe hành lý ra phía ngoài . Còn đang ng ngác thì con gái bà, con Nguyễn t, đã la lên "Má! Má con đây nè"! Con gái bà lúc này nó cao, nó to con, nó đ p nh "đ m" y, bà nh n ra không n i. Nó ch ng i đàn ông đ ng bên c nh "Đây là ch ng con . Đây là hai đ á cháu ngo i cu Má! Và đây là b n bè cu con".

Con Lan đ ng sau l ng bà, bây gi m i đ n phiên ng i ta ôm l y nó c ng ng c, h i thăm r i rít tí t mù, làm cho nó đ b ng c m t, c tai.

M y cái xe M , xe Nh t bóng láng đ a M con Bà Năm v nhà con gái. Bà th y cái chi cũng l . Nhà to và đ p quá, nh ng không b y đ đ c tùm lum tà la nh nhà cu bà i g n ch Bà Chi u. Con r và con gái bà ch c h n gi u l m. Hai đ á cháu ngo i thì c nh nhìn bà mà nói v i nhau b ng th ti ng gì bà không hi u. Ch c là ti ng M ! V ch ng con Nguyễn t nói v i bà thì b ng ti ng Vi t, còn khi chúng nó nói chuy n v i nhau l i b ng ti ng M chi đó, làm bà ch ng hi u chi h t tr n.

G p m y ngày ngh cu i tu n, bà con b n bè ng i Vi t i g n, nghe tin Bà Năm sang M , cũng kéo t i thăm. Bà cũng th y vui vui m t chút. C m n c b y ra đ y c bàn, nh ng bà ăn sao nó d i t, không b ng món cá b ng kho tiêu, cá lóc n u canh chua cu bà i Sài Gòn. Chúng nó l y xe ch m con bà đi ch i tùm lum đ ch , đ p m t và to l n, vĩ đ i vô cùng. S ch s n a ch , không có t p nh p, l n x n, d dáy nh cái xóm cũ cu bà.

Bà Năm nhớ cái xóm chài Bà Chiếu quá chừng, nhớ ngẩn ngơ làm sao bây giờ? Con gái nó có thẹn ngượng bà và con Lan nên nó mới trốn công, trốn cu, lo liệủ để thối cho bà sang Mỹ để bà được an nhàn, sung sướng lúc tuổi già cô đơn, cho con Lan có đi ửu kiện hợc hành, khi ửi ph ửi lo đi ửu

tất môt tđi đá kiám miáng ăn nhá bán bè cuá nó. Nó còn trá, đá Má lâu rái, làm sao nó hiáu đá cá cái thá sung sáng, hánh phúc cuá bà, cuá 2 thá há khác nhau hoàn toàn. đá chá Bà Chiáu thì ra khái cáa là bà có thá xoay sá làm đá cá nháng đáu bà cán cho cái sáng hàng ngày cáa mát bà già bát đáu lám cám. Tián bác con nó gái vá, đá tháa, Bà muán mua sám nháng cái cán thiát cho Bà, tá mình làm đá cá hát. Đi thăm bán già vái nhau thì đi xích lô, xe ôm, đi bá, thá gì bà cũng có. đá Má thì vô sá nháng thá cao sang, đáp đá, ván minh, tián bá, nháng bà lái không tá mình xái đá cá, cá phái phá thuác vào con cái tá cái lán đán cái nhá. Lám lúc, ngái mát mình nghĩ lán thán, bà cáng nhá mình đang bá giam láng trong mát ngôi nhà đáp đá, ráng mệnh mông vái nháng tián nghi bao nhiêu ngái má đá cá, tá nái này, ná cán, liáu máng mát sáng hai chát nháu vô mà không chác chi có đá cá. Thát là trái ngái cá láng!

*

Bà Năm đau náng phái vô nám bánh vián, lám lúc mê man rái lái tánh. Vá cháng con Nguyát chá biát tháng Bà, nháng ván không hiáu đá cá bà. Chá có con Lan vá sau nó hiáu, nó hái "Có phái đá Má buán, Má không chuyán trò đá cá vái ai, nhát là vái hai đáa cháu ngoái, Má nhá Quê Háng, bán bè cuá Má, Má nhá má má Tá Tiên, Ông Bà, Cha Má, Má nhá Chá Bà Chiáu nán má đau, má bánh phái không?"

Bà Năm nám láy tay nó rái gát đáu. Con Lan báng nhiên mím môi lái, ná cá mát cháy hai hàng "Sao Má không đá lái Viát Nam vái chám xóm, bán bè, vái Chá Bà Chiáu cuá Má? Má không cháu đi Má thì đâu con có đi! Con nhát đá nhá vái Má cho đán khi nào Má không còn náa, Má đi vái Ba cá mà!" Rái nó ôm mát khóc ráng rác xót tháng cho Má, ngái đá suát đái khá cá cá vì cháng vì con, hình nhá cháng có lúc nào đá nghĩ đán chính mình.

Báng Bà Năm tánh táo, váy tay cho vá cháng con Nguyát cùng tái gán. Bà nám láy tay 2 đáa con gái, nói trong hái tháng nhán ngáu "Má cháp nhán rái bá tát cá đá ra đi vì Má tháy tháng con Nguyát, nó muán Má đá cá an nhán, sung sáng lúc tuái già, nhát là Má tháng con Lan, Má hy sinh vì mong cho nó đá cá ăn hác nên ngái và có mát cuác sáng tát đáp nhá Chá nó đát ná cá ván minh, giáu có, vĩ đái nhá thá này. Má già rái nên không quen, nháng Má cháp nhán Má chá tiác mát đáu là không đá cá chát và ngá yên bên cánh Ba con"

Nguyát lúc này mái cám tháy mát nái xót xa thát to lán. Nguyát đá cháu mát phán trách nhiám trong cái chát cáa bà Năm. Vá cháng Nguyát đá không làm đá cá mát viác mà nhiáu gia đình Viát Nam khác đá làm đá cá. Đó là vá cháng Nguyát không đá ý hay không làm đá cá cái viác: đáy cho 2 đáa con nháng khi đá nhá vái Cha Má, táp nói tiáng Viát. Náu hai đáa con cáa Nguyát nói đá cá tiáng Viát nhá nhiáu đáa trá gác Viát Nam khác thì bà Năm đá có nhiáu giá phút khuấy kháa, vui chái, chuyán trò vái hai đáa cháu ngoái mà bà tháng hát mình.

Đáng này, bà không làm sao gán gửi đá cá vái chúng nó. Khi bà và hai đáa cháu ngoái gán

Bà Năm xóm chài Bà Chiếu

Tác Giả: Phan Đ&c Minh

Thứ Hai, 16 Tháng 11 Năm 2009 05:16

nhau, thay vì chuyện trò như những gia đình gốc Việt Nam khác, thì họ chỉ biết nhìn nhau như những người xa lạ ở đâu đâu vậy. Nguyễn cũng úp mặt vào hai bàn tay để giấu đi những giọt nước mắt xót thương người Mẹ già đã từng già từng cõng đỡ nên nên đây sống với mình. Nguyễn thương Mẹ nhưng đã không hiểu được Mẹ. Bây giờ thì mọi sự đã trở mặt rồi, không cách nào làm lại được nữa dù cho mặt lòng... Nếu 2 đứa con của Nguyễn nói được tiếng Việt để bà cháu họ hỏi nhau thì...

Bà Năm không nói được nữa, bà đã vĩnh viễn ra đi để được sống với chính bà bên kia thế giới, có lẽ giờ này hồn về quê Hương đồng lúa, nơi đó có những bông bèo thân thiết và có cái chài Bà Chiếu thân thương giờ bỏ vắng Bà rồi nhưng ngày kia khi xa xa...

San Diego, California

Phan Đ&c Minh

- 78 tuổi (2009), cựu Tham Phán Quân Gia, Thỉnh u Tá Phó Ủy Viên Chính Phủ Tòa Án Quân Sự Miền Trung Quân Khu I / VNCH, Cựu Viện Pháp Luật cựu nghiệp đoàn ký giả miền Trung Việt Nam. Đi tù cộng sản trên 12 năm. Đến nơi San Diego, California năm 1992. Ba năm liền 1995 - 1996 - 1997 đoạt 3 giải "Outstanding Poetry Prizes" của các Hội Nhà Thơ Hoa Kỳ và Quốc Tế. Đoạt giải thi 16 văn học vào Tết K& S& u, 2009 tại Toronto - Canada. Nay là :

- Member of the International Society of Poets - 1997.

- Outstanding Figure in Literature 2004 of Asian Community & ASIA Journal in San Diego.

- Winner of 16 Literary Prizes, 5 of which are American & International ones (1- 2009).